

Byla C-746/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. gruodžio 6 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Fővárosi Törvényszék (Sostinės apygardos teismas, Vengrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. lapkričio 18 d.

Pareiškėja:

Slovenské Energetické Strojárne A. S.

Atsakovė:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(Nacionalinio mokesčių ir muitų administratoriaus skundų direkcija, Vengrija)

Pagrindinės bylos dalykas

Administracinė byla mokesčių srityje.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pirma, reikia nustatyti, ar dėl nacionalinės teisės aktų, pagal kuriuos vertinant prašymą grąžinti pridėtinės vertės mokestį (PVM) pareiškėjai neleidžiama pateikiant skundą nurodyti naujų faktinių aplinkybių ir pateikti naujų įrodymų, apie kuriuos ji žinojo prieš priimant pirmosios pakopos sprendimą, bet kurių nepateikė, nors mokesčių administratorius to prašė, arba kuriais ji nesirėmė, atsiranda materialinis apribojimas, viršijantis Tarybos direktyvos 2008/9/EB 23 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus dėl skundų.

Antra, reikia nustatyti, ar Tarybos direktyvos 2008/9/EB 20 straipsnio 2 dalyje nurodytas vieno mėnesio terminas yra naikinamasis ir, jeigu taip, ar jis atitinka susijusius Sąjungos principus ir nuostatas.

Trečia, reikia nustatyti, ar nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokesčių administratorius nutraukia procedūrą, kai prašymą pateikęs apmokestinamasis asmuo neatsako į mokesčių administratoriaus prašymą arba nevykdo pareigos pašalinti trūkumus, o to nepadarius neįmanoma įvertinti prašymo, atitinka Tarybos direktyvos 2008/9/EB 23 straipsnio 1 dalį.

Teisinis pagrindas: SESV 267 straipsnis.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Tarybos direktyvos 2008/9/EB, nustatančios Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio gražinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM gražinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (toliau – Direktyva 2008/9), 23 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus dėl skundų atitinka tokios nacionalinės teisės normos (konkrečiai kalbant, *Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény* (2017 m. Įstatymas Nr. CLI dėl mokesčių administravimo, toliau – Mokesčių administravimo įstatymas) 124 straipsnio 3 dalis), pagal kurias, vertinant prašymus gražinti pridėtinės vertės mokestį pagal Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva), pareiškėjui neleidžiama pateikiant skundą remtis naujomis faktinėmis aplinkybėmis ir nurodyti ar pateikti naujų įrodymų, apie kuriuos jis žinojo prieš priimant pirmosios pakopos sprendimą, bet kurių nepateikė, nors mokesčių administratorius to prašė, arba kuriais jis nesirėmė, ir taip atsiranda materialinis apribojimas, viršijantis Direktyvoje 2008/9 nustatytus reikalavimus dėl formos ir terminų?
2. Ar teigiamas atsakymas į pirmąjį klausimą reiškia, kad Direktyvos 2008/9 20 straipsnio 2 dalyje nustatytas vieno mėnesio terminas turi būti laikomas naikinamuoju? Ar tai atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnyje ir PVM direktyvos 167, 169, 170 straipsniuose bei 171 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą principą ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuluotus pagrindinius mokesčių neutralumo, veiksmingumo ir proporcingumo principus?
3. Ar Direktyvos 2008/9 23 straipsnio 1 dalies nuostata dėl viso prašymo gražinti PVM arba jo dalies atmetimo turi būti aiškinama taip, kad ją atitinka tokios nacionalinės teisės normos (konkrečiai kalbant, Mokesčių administravimo įstatymo 49 straipsnio 1 dalies b punktas), pagal kurias mokesčių administratorius nutraukia procedūrą, jeigu prašymą pateikęs apmokestinamasis asmuo neatsako į mokesčių administratoriaus

prašymą arba nevykdo pareigos pašalinti trūkumus, o to nepadarius neįmanoma įvertinti prašymo ir procedūra netęsiamą *ex officio*?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

- Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (OL C 326, 2012, p. 391; toliau – Chartija): 47 straipsnis.
- 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 335, 2007, p. 60) (PVM direktyva): 167, 169, 170 straipsniai ir 171 straipsnio 1 dalis.
- 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008, p. 23); toliau – Direktyva 2008/9: 1 straipsnis, 20 straipsnio 1 ir 2 dalys, 21 straipsnis, 23 straipsnio 1 ir 2 dalys, 26 straipsnis, 29 straipsnio 1 ir 2 dalys.
- Teisingumo Teismo jurisprudencija: be kita ko, 1984 m. balandžio 10 d. Sprendimas *Von Colson ir Kamann*, 14/83, EU:C:1984:153, ir 2019 m. gegužės 2 d. Sprendimas *Sea Chefs Cruise Services*, C-133/18, EU:C:2019:354.

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

- *Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. Törvény* (2007 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas Nr. CXXVII; toliau – PVM įstatymas): 251/C straipsnio 2 dalis, 251/E straipsnio 1 ir 2 dalys, 251/F straipsnio 1–4 dalys, 251/G straipsnio 1 ir 2 dalys, 251/H straipsnio 1 ir 2 dalys ir 251/I straipsnio 1 ir 4 dalys.
- *Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény* (2017 m. Įstatymas Nr. CLI dėl mokesčių administravimo; toliau – Mokesčių administravimo įstatymas): 9 straipsnis, 49 straipsnio 1 dalies b punktas ir 124 straipsnis.
- *A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény* (2017 m. Įstatymas Nr. I dėl administracinių bylų teisenos; toliau – Administracinių bylų teisenos įstatymas): 78 straipsnio 4 dalis.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Pareiškėja yra Slovakijos teisės reglamentuojama komercinė bendrovė, veikianti energetikos sektoriuje, gaminanti šildymo įrenginius, prekiaujantišiais įrenginiais ir jų sudedamosiomis dalimis, taip pat vykdanči inžinerinę veiklą, susijusią su energijos jėgainėmis. Nuo 2020 m. birželio mėn. pareiškėja Vengrijoje pradėjo vykdyti įrengimo ir montavimo darbus pagal sutartį, sudarytą su komercine bendrove *Budapesti Erőmű Zrt.* Šiuo tikslu ji Vengrijoje pirkė įvairių prekių ir paslaugų. 2021 m. vasario 18 d. raštu pareiškėja, kaip kitoje Sąjungos valstybėje narėje, t. y. Slovakijoje, įsisteigęs apmokestinamasis asmuo, pagal PVM įstatymo 244 straipsnį remdamasi devyniolika sąskaitų faktūrų pateikė prašymą grąžinti 37 013 654 Vengrijos forintų (HUF) PVM, sumokėtą perkant prekes ir paslaugas Vengrijoje nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.
- 2 2021 m. vasario 22 d. administraciniu aktu *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága* (Nacionalinio mokesčių ir maitų administratoriaus regioninė mokesčių ir maitų direkcija, Vengrija; toliau – pirmosios pakopos mokesčių administratorius), manydama, kad pagal turimus duomenis negali priimti pagrįsto sprendimo, paprašė pareiškėjos pateikti informaciją pagal PVM įstatymo 251/F straipsnio 1 dalį. Konkrečiai kalbant, ji pareiškėjos paprašė per vieną mėnesį nuo pranešimo apie administracinį aktą pateikti tiek sąskaitas faktūras, tiek sutartis ir užsakymus, kuriais grindžiamos sąskaitos faktūros ir kurie nebuvo pridėti prie pirminio prašymo, tačiau buvo labai svarbūs pirminiam prašymui įvertinti, taip pat pateikti pareiškėjos deklaraciją, kurioje būtų nurodyta, koku tikslu ir kieno naudai įsigytos sąskaitose faktūrose nurodytos paslaugos ir kaip jos susijusios su pareiškėjos ekonomine veikla. Pirmosios pakopos mokesčių administratorius išsiuntė administracinį aktą pareiškėjos elektroninio pašto adresu ir manė, kad pareiškėja jį gavo.
- 3 2021 m. gegužės 6 d. sprendimu pirmosios pakopos mokesčių administratorius, vadovaudamasis Mokesčių administravimo įstatymo 49 straipsnio 1 dalies b punktu, nutraukė pagal pareiškėjos prašymą pradėtą procedūrą ir nurodė, kad pareiškėja neįvykdė pareigos pateikti informaciją, nors buvo prašyta tai padaryti, ir kad dėl to pagal mokesčių administratoriaus turimą informaciją nebuvo galima nustatyti tikslų faktinių aplinkybių.
- 4 Pareiškėja apskundė pirmosios pakopos sprendimą ir kartu įvykdė pirmosios pakopos mokesčių administratoriaus prašymą pateikti informaciją, perdavusi administraciniame akte reikalaujamus dokumentus.
- 5 Šį skundą nagrinėjusi atsakovė 2021 m. liepos 20 d. sprendimu paliko galioti pirmosios pakopos sprendimą. Ji nurodė, kad pareiškėja neatsakė į prašymą ištaisyti trūkumus iki pranešimo apie pirmosios pakopos sprendimą pateikimo ir laiku neperdavė prašomų dokumentų, todėl nebuvo galima nustatyti, ar pareiškėja turi teisę susigrąžinti mokesťį. Atsakovė priminė, kad Mokesčių

administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog, „išskyrus negaliojimo pagrindus, skunde ir per procesą, pradėtą gavus šį skundą, negalima nurodyti naujų faktinių aplinkybių arba remtis naujais įrodymais, apie kuriuos subjektas, turintis teisę paduoti skundą, žinojo prieš priimant pirmosios pakopos sprendimą, tačiau nepateikė šių įrodymų, nors mokesčių administratorius to prašė, ir nenurodė faktinių aplinkybių“. Administraciniame akte, kuriuo buvo prašoma pateikti informaciją, pirmosios pakopos mokesčių administratorius informavo pareiškėją apie draudimą pateikti naujų faktinių aplinkybių ar įrodymų. Atsižvelgdama į tai ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalimi atsakovė padarė išvadą, kad per apskundimo procedūrą ji nebeturėjo galimybės atsižvelgti į pareiškėjos pateiktus dokumentus ir informaciją.

- 6 Pareiškėja atsakovės sprendimą apskundė *Fővárosi Törvényszék* (Bendrasis sostinės teismas, Vengrija).

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 **Pareiškėja** teigia, kad Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalis netaikoma PVM grąžinimo procedūrai. Ji laikosi nuomonės, kad Direktyvoje 2008/9 yra išsamiai reglamentuojamos materialinės ir procesinės taisyklės, taikomos PVM grąžinimo procedūrai, todėl Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalis, pagal kurią draudžiama pateikti naujų įrodymų paduodant skundą ir per procesą, pradėtą jį padavus (toliau – draudimas pateikti naujų įrodymų), reiškia, kad yra taikomas materialinis apribojimas.
- 8 Pareiškėja mano, kad Direktyvos 2008/9 23 straipsnio 2 dalyje, kurioje numatyta galimybė pateikti skundą, nustatyta, jog reikalavimai dėl vykdant PVM grąžinimo procedūrą pateikiamų skundų formos ir terminų reglamentuojami PVM grąžinančios valstybės narės priimtose teisės normose. Vis dėlto, be to, Direktyvoje 2008/9 nenumatytas joks materialinis apribojimas dėl skundų (nei aiškiai, nei pateikiant nukreipiamąją teisės normą), todėl pareiškėjai negali būti taikomas Vengrijos teisės aktuose nustatytas materialinis apribojimas, pagal kurį per apskundimo procedūrą nebegalima remtis naujomis faktinėmis aplinkybėmis ar naujais įrodymais, pareiškėjos žinotais prieš priimant pirmosios pakopos sprendimą.
- 9 Pareiškėja teigia, kad dėl Vengrijos teisės aktuose nustatyto apskundimo apribojimo paneigiamas vieno mėnesio trūkumų pašalinimo termino, kaip nenaikinamojo termino, pobūdis, nes priėmus pirmosios pakopos sprendimą, tačiau dar nepriėmus galutinio sprendimo, grąžinti PVM prašantis pareiškėjas negali Vengrijos mokesčių administratoriui, kad jis į juos atsižvelgtų, pateikti naujų faktų, aplinkybių arba naujų įrodymų, kurių, nors jie jau egzistavo vykdant pirmosios pakopos procedūrą, pareiškėjas dėl savo kaltės nenurodė. Šiuo klausimu Direktyvos 2008/9 26 straipsnyje ir PVM įstatymo

251/I straipsnio 4 dalyje kaip teisinė pasekmė, atsirandanti pareiškėjui nesilaikius trūkumų pašalinimo termino, yra numatyta tik tai, kad jeigu pareiškėjas nevykdo reikalavimo laiku pašalinti trūkumus, jis neturi teisės reikalauti delspinigių nuo sumos, kurią jam turi grąžinti PVM grąžinanti valstybė narė, net jei institucijos vėluoja ją sumokėti.

- 10 Pareiškėja taip pat nurodo, kad nei Direktyvos 2008/9 20 straipsnio 2 dalyje, nei ją į Vengrijos teisę perkeliančioje nuostatoje, t. y. PVM įstatymo 251/F straipsnio 4 dalyje, vieno mėnesio terminas nėra laikomas naikinamuoju, todėl pareiškėja dėl jo nesilaikymo negali galutinai prarasti teisės į PVM grąžinimą. Šiuo klausimu ji pažymi, kad pasibaigus tam terminui ji vis dar turi teisę skundą papildyti dokumentais, kuriais grindžiamas jos prašymas grąžinti PVM ir kuriuos mokesčių administratorius nurodė kaip būtinus.
- 11 Galiausiai pareiškėja teigia, kad šiomis aplinkybėmis atsakovė neturėjo teisės nutraukti procedūros.
- 12 **Atsakovė** tvirtina, kad Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalis taip pat taikoma vertinant prašymus grąžinti PVM. Ji mano, kad dėl šios nuostatos nėra praktiškai neįmanoma ar pernelyg sudėtinga naudotis Sąjungos teisės suteikiamomis teisėmis, nes ja tik siekiama, kad nepailgėtų peržiūros procedūrų trukmė.
- 13 Atsakovė pažymi, kad lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai nebuvo pažeisti. Ji nurodo, kad, priešingai nei teigia pareiškėja, pirmosios pakopos sprendimo rezoliucinėje dalyje ne daromas skirtumas tarp formaliųjų ir materialiuju taisyklių dėl skundo pateikimo, o nurodomos teisės normos, reglamentuojančios skundo pateikimo būdą ir teisės apskūsti ribas. Atsižvelgdama į tai ji mano, kad Vengrijos teisės aktai atitinka Sąjungos teisę ir Teisingumo Teismo suformuluotus teisinius principus, todėl nepažeidžia mokesčių neutralumo ir proporcingumo principų.
- 14 Atsakovė tvirtina, kad Direktyvos 2008/9 20 straipsnio 2 dalyje numatytas vieno mėnesio terminas papildomai informacijai pateikti nėra naikinamasis, nes nesilaikiusi šio termino pareiškėja galėjo pateikti prašymą atleisti nuo termino praleidimo pasekmių.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 15 Prašymu priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas siekia, kad Teisingumo Teismas išaiškintų, ar Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje nustatytas draudimas pateikti naujų įrodymų prieštarauja Direktyvos 2008/9 23 straipsnio 2 daliai ir ar šis draudimas pažeidžia Sąjungos jurisprudencijoje įtvirtintus principus dėl skundų, atsižvelgiant į tai, kad pagal Sąjungos teisę įrodymus galima pateikti bet kuriuo metu iki galutinio sprendimo priėmimo.

- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar vieno mėnesio trūkumų pašalinimo terminas, kartu taikant Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje nustatytą draudimą pateikti naujų įrodymų, tampa naikinamasis dėl to, kad Vengrijos mokesčių administratorius nebeatsižvelgia į deklaracijas, dokumentus ir kitus įrodymus, kurie papildomai pateikiami kartu su skundu.
- 17 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo išaiškinti, ar susiklosčius minėtoms aplinkybėms mokesčių administratorius turi teisę nutraukti PVM grąžinimo procedūrą.
- 18 Dėl **pirmojo prejudicinio klausimo** nacionalinis teismas nurodė, kad nagrinėjamu atveju pareiškėja neįvykdė mokesčių administratoriaus prašymo pateikti informaciją vykdant pirmosios pakopos procedūrą, tačiau gavusi pranešimą apie pirmosios pakopos sprendimą pareiškėja prašomą informaciją ir dokumentus pridėjo kaip priedą prie skundo, kurį dėl to sprendimo pateikė antrosios pakopos mokesčių administratoriui. Vis dėlto antrosios pakopos administratorius, remdamasis Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalimi, atsisakė atsižvelgti į tą informaciją ir dokumentus. Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, Direktyvoje 2008/9 vis dėlto nenumatyta, kad tuo atveju, jeigu yra praleistas PVM grąžinančios valstybės narės prašomos papildomos informacijos pateikimui nustatytas vieno mėnesio terminas, galima neatsižvelgti į pateiktą informaciją. Šis teismas pažymi, kad Direktyvos 2008/9 nuostatos dėl skundų taip pat neapima Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje numatyto draudimo pateikti naujų įrodymų.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi byla *Sea Chefs Cruise Services* (C-133/18) ir teigia, kad šios bylos faktinės aplinkybės nuo nagrinėjamos bylos skiriasi tik tuo, kad Vengrijos administracinis procesas susideda iš dviejų etapų ir pagal Vengrijos teisę Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje numatytas draudimas pateikti naujų įrodymų neabejotinai taikomas jau per antrosios pakopos administracinį procesą.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad, vertinant prašymus grąžinti PVM pagal PVM direktyvą, turi būti paisoma pareiškėjos teisių, nustatytų Direktyvoje 2008/9, į kurios subjektinę taikymo sritį patenka pareiškėja.
- 21 Šiuo klausimu jam kyla abejonių, ar turi būti vertinamas Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimas atsižvelgiant į tai, kad pagal Vengrijos teisę taikant draudimą per peržiūros procedūrą pateikti naujų įrodymų apribojama bylos šalių įrodinėjimo teisė arba teisė pateikti įrodymų. Dėl šio draudimo negalima pateikti naujų faktinių aplinkybių ar įrodymų, o tai akivaizdžiai turi įtakos skundą nagrinėjančio antrosios pakopos mokesčių administratoriaus

sprendimui ir galutiniam teismo proceso, vykdomo gavus administracinį skundą, kurį galima pateikti dėl to sprendimo, rezultatui.

- 22 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat mano, kad yra svarbu, jog Administracinių bylų teisenos įstatymo, reglamentuojančio administracinį procesą Vengrijoje, 78 straipsnio 4 dalyje taip pat nustatyta taisyklė, kad „pareiškėjas ar suinteresuotasis asmuo gali remtis faktais arba aplinkybėmis, kurie, nors ir egzistavo ankstesnio administracinio proceso metu, per tą procesą nebuvo įvertinti, jeigu administracinė institucija į juos neatsižvelgė per ankstesnį administracinį procesą, nors jais buvo remtasi, arba jeigu jie nebuvo žinomi pareiškėjui ar suinteresuotajam asmeniui ne dėl jų kaltės, arba jeigu jais nebuvo galima remtis ne dėl jų kaltės“. Kitaip tariant, draudimas pateikti naujų įrodymų taip pat taikomas ir administraciniams procesams.
- 23 Be to, šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar draudimas pateikti naujų įrodymų yra proporcingas ir atitinka reikalavimus, kuriais užtikrinamas teisingas bylos nagrinėjimas, atsižvelgiant į tai, kad jis gali lemti materialinį teisės apskūsti, iš esmės garantuojančios mokesčių mokėtojo galimybę kreiptis į teismą, apribojimą.
- 24 Dėl **antrojo prejudicinio klausimo** prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat remiasi Teisingumo Teismo sprendimu *Sea Chefs Cruise Services* (C-133/18), kurio dalykas toks pat kaip nagrinėjamoje byloje pateikto antrojo prejudicinio klausimo.
- 25 Nacionalinis teismas nurodo, kad kyla klausimas dėl Mokesčių administravimo įstatymo 124 straipsnio 3 dalies atitikties Direktyvai 2008/9, nes, taikant šią nacionalinę nuostatą per PVM grąžinimo procedūrą, vieno mėnesio terminas gali įgyti naikinamąjį pobūdį priėmus pirmosios pakopos mokesčių administratoriaus sprendimą, turint omenyje tai, kad priėmus šį sprendimą negalima pateikti jokių įrodymų, apie kuriuos pareiškėjas, nors ir žinojo, iki tol nepranešė mokesčių administratoriui dėl savo kaltės.
- 26 Dėl **trečiojo prejudicinio klausimo** prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Direktyvoje 2008/9 numatyta tik priimti sprendimą, kuriuo patvirtinamas arba atmetamas prašymas grąžinti PVM, ir nenustatyta jokia teisinė galimybė nutraukti procedūrą. Jis teigia, kad PVM įstatyme, kuriuo ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, taip pat nenumatyta galimybė nutraukti procedūrą. Pagal PVM įstatymo 251/C straipsnio 2 dalį, jeigu prašymas pateiktas laiku, mokesčių administratorius priima sprendimą dėl jo esmės. Kitaip tariant, ir Direktyvoje 2008/9, ir PVM įstatyme reikalaujama priimti sprendimą dėl esmės.
- 27 Priešingai, nagrinėjamu atveju Vengrijos mokesčių administratorius taikė Mokesčių administravimo įstatymo 49 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtintą

taisyklę dėl procedūros nutraukimo, todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išsiaiškinti, ar taikant Direktyvos 2008/9 nuostatą, pagal kurią turi būti priimtas sprendimas patvirtinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM, nacionalinei institucijai draudžiama PVM grąžinimo srityje priimti sprendimą, kuriuo nutraukiama procedūra.

DARBINIS VERTIMAS